

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 23 Mart 2010
Sayı: 282

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ayaş Organik Tarım Destekleme ve Geliştirme Enstitüsü Kurulması Hakkında
Kanun Teklifim ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Saygılarımla arz ederim,

Yılmaz ATEŞ
Ankara Milletvekili

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Yardımcı Komisyon	Plan ve Bütçe, Avrupa Birliği Uygun			
Esas Komisyon	Tarım, Orman ve Köylük İşleri			
Tarih:	06	Nisan 2010	F. No:	2/658
Md.Y.	Müdür	D.Bşk.	G.Sek.Y.	Gen.Sek.
16	Klein	As	As	As
BAŞKAN				

AYAŞ ORGANİK TARIM DESTEKLEME VE GELİŞTİRME ENSTİTÜSÜ KURULMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

Amaç ve kuruluş

MADDE 1- (1) Türkiye'de organik tarım uygulama, ürün ve teknolojilerinin geniş bir şekilde kullanımını teminen, değişik alanlarda kullanıcıların araştırmaları için gerekli bilimsel ortamı sağlamak, bu alanda araştırma yapan kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliği yaparak bilimsel araştırmaları yapmak, yaptırmak, koordine etmek ve bu araştırmalara katkı sağlamak amacıyla, kamu tüzel kişiliğini haiz, idarî ve malî özerkliğe sahip ve bu Kanun ile kendisine verilen görevleri yerine getirmek üzere Ayaş Organik Tarım Destekleme ve Geliştirme Enstitüsü kurulmuştur. Enstitünün merkezi Ankara ili Ayaş ilçesindedir.

(2) Enstitünün ilişkili olduğu Bakanlık, Tarım ve Köyişleri Bakanlığıdır. Enstitü, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda özel hukuk hükümlerine tabidir.

Enstitünün görevleri

MADDE 2- (1) Enstitünün görevleri şunlardır:

- Bilimsel çalışmalar ve uygulamalar yapmak.
- Özel ya da tüzel kişiliklerin bu alanda yaptığı çalışmalara teknik destek vermek.
- Organik tarım konusunda eğitim vermek, bu konuda yurt içi ve yurt dışında bulunan enstitü, üniversite ve sivil toplum örgütleriyle işbirliği yapmak ve ortak çalışmalarda bulunmak.
- Avrupa Birliği müktesebatına uyum konusunda; gıda güvenliği ve bitki sağlığı konularında çalışmalarda bulunmak.

Organ ve birimleri

MADDE 3- (1) Enstitü aşağıdaki organ ve birimlerden oluşur:

- Yönetim Kurulu.
- Başkanlık.
- Araştırma ve Geliştirme Koordinatörlüğü.
- Organik Tarım İşleri Koordinatörlüğü.
- Bilgi Toplama, İdarî ve Malî İşler Koordinatörlüğü.

Personelin atanma şartları ve statüsü

MADDE 4 – (1) Enstitü hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, idarî hizmet sözleşmesi ile istihdam edilen sürekli personel eliyle yürütülür. Söz konusu unvanların birimlere dağılımını yapmaya Başkanın önerisi üzerine Yönetim Kurulu yetkilidir. Personelin pozisyon unvan ve sayılarında mevcut pozisyon sayılarının iki

katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapılmasına, mevcut hizmet birimlerinin kaldırılmasına ve yeni hizmet birimlerinin kurulmasına, Enstitünün teklifi, Bakanın onayı üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilir.

(2) Enstitü personeli ücret ve malî haklar dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabidir.

(3) Enstitüde proje ve araştırmaların gerektirdiği niteliklere sahip proje ve araştırma süresi ile sınırlı olarak yeterli sayıda sürekli personel istihdam edilebilir. Enstitüde sürekli olarak görevlendirilen personelin çalıştıkları süre zarfında ücretleri ile sosyal güvenlik ve benzeri yükümlülükleri Enstitü tarafından ödenir. Enstitüde bu şekilde istihdam edilen kamu kurum ve kuruluşları personeli kurumlarından izinli sayılırlar. Bu kişilerin statüleri ile buna ait her türlü hak ve mükellefiyetleri saklı tutulur. İzinli oldukları müddet, terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır. Terfi hakkını kazananlar başkaca hiçbir işleme lüzum kalmaksızın terfi ettirilirdir. Akademik unvanların kazanılması için gerekli şartlar saklıdır.

(4) Enstitüde yabancı danışman ve uzmanlar da istihdam edilebilir.

(5) Enstitü personelinin nitelikleri ile sözleşme usul ve esasları, Enstitünün önerisi ve Bakanın onayı üzerine Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulacak yönetmelik ile tespit edilir. Enstitüde istihdam edilecek yabancı danışman ve uzmanların nitelikleri ile sayısı, ücretleri ve sözleşme usul ve esasları da bu yönetmelikte düzenlenir.

(6) Yabancı danışman ve uzmanlar hariç, Enstitü personelinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartlar ile Enstitünün amaçlarının gerektirdiği nitelikleri taşımaları zorunludur.

Denetim

MADDE 5- (1) Enstitü, 21/2/1967 tarihli ve 832 sayılı Sayıştay Kanununun vize ve tescil hükümleri hariç, Sayıştay denetimine tabidir.

Gelirler ve bütçe

MADDE 6- (1) Enstitünün gelirleri şunlardır:

- a) Üretilcek ürünlerden elde edilen gelirler.
- b) Enstitüye yapılacak yardımlar, bağışlar ve vasiyetler.
- c) Enstitünün ücret karşılığı verdiği hizmet gelirlerinin tamamı ile sürekli ve sürekli personel tarafından yapılacak Ar-Ge projeleri karşılığı alınan ücretlerin % 20'si.
- ç) Yayın gelirleri.
- d) Patent gelirleri ve sair gelirler.

(2) Enstitünün gelirlerinin, giderlerini karşılaması esastır. Enstitü gelirleri, Yönetim Kurulunun uygun gördüğü bankalarda açılacak hesaplarda tutulur. Bu gelirlerden hesap yılı sonuna kadar harcanmayan paralar Maliye Bakanlığına bildirildikten sonra Enstitünün ertesi yıl gelir hesabına aktarılır. Enstitünün gelirleri bu Kanunda belirtilen görevlerini tam olarak yerine getirebilmesi için yeterli düzeye gelinceye kadar, gerekli malî kaynak merkezi bütçeden karşılanır.

(3) Enstitünün giderleri Yönetim Kurulunca onaylanan bütçeden karşılanır.

Malvarlığı

MADDE 7- (1) Enstitünün mal ve varlıkları Devlet malı sayılır, haczedilemez, rehn edilemez.

(2) Enstitü en az 1000 dönüm arazi üzerine kurulur. Bu alan gerekli görüldüğü takdirde Bakanlar Kurulu tarafından 5 katına kadar çıkartılabilir.

(3) Enstitünün faaliyet göstereceği alan bu Kanunun yayımı tarihinden sonra, Ayaş İlçesi sınırları içinde bulunan gayrimenkullerin Ayaş Belediyesi ve Tarım ve Köyüşleri Bakanlığının görüşü alınarak gerçek veya tüzelkişilere devir ve temlik ve kamulaştırılması ya da bağış yoluyla sağlanır.

Muafiyetler

MADDE 8- (1) Enstitü ve Enstitünün gelirleri damga vergisi hariç her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır. Enstitü, yapacağı araştırma ve incelemeler için hiçbir ilmühaber, ruhsatname ve imtiyaz almak zorunda değildir. Enstitü tarafından açılacak davalarda teminat aranmaz.

Yönetmelik

MADDE 9- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasları gösteren yönetmelikler, Yönetim Kurulunun oluşumundan itibaren altı ay içinde ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak hazırlanır ve yürürlüğe konulur.

MADDE 10- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GİBİDİR

Dr. İrfan NEZİROĞLU
Kanunlar ve Kararlar Müdürü

GEREKÇE

Yüzyılımıza damgasını vuran en büyük sorunlardan biri de sanayileşme, kentleşme, nüfus artışı vb. gibi sorunların neden olduğu çevre kirliliği ve ekolojik dengede yaşanan bozulmadır. Yaşanan olumsuzluklar, temiz su ve güvenilir gıdaya erişimi zorlaştırırken, geleceğe ilişkin ciddi endişelere de neden olmaktadır. Çevrenin ve doğal kaynakların korunması, sürdürülebilir tarımsal üretim, flora ve faunanın korunması, biyolojik çeşitliliğin devamı, kimyasal kirlilik ile zehirli kalıntılara karşı önlem alınması konusunda uluslar arası düzeyde ciddi politikalar oluşturulmakta ve önlemler alınmaktadır.

Tarımsal üretimde kullanılan kimyasalların (ilaç, gübre gibi) olumsuz etkilerinin insan ve toplum sağlığı üzerindeki zararları artarak devam etmektedir. Tarım alanlarında aşırı miktarda sentetik ve kimyasal girdi kullanımı sonucu çevre kirliliği önemli boyutlara ulaşmıştır. Tarımın yarattığı kirlilik doğal dengenin bozulmasına neden olurken çevre kirliliği, besin zinciriyle tüm canlılara ulaşmakta hayvan ve insan sağlığı açısından ciddi tehlikeler yaratmaktadır.

Ekolojik Tarım Sistemi kimyasal gübre ve tarımsal ilaçlarının kullanılmaması, yerlerine aynı görevi yapan organik gübre ve doğal mücadele yöntemlerinin alması temeline dayanmaktadır. Organik tarımın amacı; toprak ve su kaynakları ile havayı kirletmeden, çevre, bitki, hayvan ve insan sağlığını korumaktır. Sağlıklı tarımsal üretim için en uygun yollardan biri olarak görülen bu sistem uluslar arası alanda ve özellikle Avrupa Birliği'nde kabul görmekte ve sürekli desteklenmektedir.

Ülkemizde organik tarım faaliyetleri 1986 yılında Avrupa'daki gelişmelerden farklı şekilde, ithalatçı firmaların istekleri doğrultusunda, ihracata yönelik olarak başlamıştır. Ülkemizde bitkisel kökenli gıdaların güvenliği de en az hayvansal gıdalar kadar önemlidir. Türkiye, Avrupa Birliği'ne ihraç ettiği gıda ürünleri ile ilgili olarak 2007 yılında 184, 2008 yılında 217 ve 2009 yılının ilk 3 ayında 64 kez gıda güvenliği riski nedeniyle hızlı alarm bildirimi almıştır. Bu bildirimlerin %99'u afla toksin ve tarım ilacı kalıntısı başta olmak üzere bitkisel kökenli gıda maddeleri için yapılmıştır. Bu tablo ülkemizde iç piyasada tüketilen ürünlerin insan sağlığı açısından taşıdığı riskleri ortaya koyması açısından da oldukça düşündürücüdür.

Dünya'da 100'den fazla ülkede organik tarım yapılmaktadır. Yaklaşık 31 milyon hektar alanda ve 600 binden fazla işletmede organik tarım faaliyeti yürütülmektedir. Ülkemizde organik tarım yapılan alan ve organik tarımla uğraşan işletmelerin büyüklükleri Avrupa ortalamasının oldukça altındadır. Türkiye'de 2002 yılında toplam 89.827 hektar alanda organik tarım yapılırken toplam 310.125 ton ürün elde edilmiştir. Bu alan 2008 yılında 166.883 hektara çıkmıştır. Toplam ürün miktarı ise 530.225 tona ulaşmıştır. Bu artışa rağmen, ülkemizdeki toplam tarım alanlarının ancak %1'inde organik tarım yapılmaktadır. Avrupa Birliği'nde ise bu oran %3,5 dolayındadır. Tüm bu gelişmeler dikkate alınarak Dokuzuncu Kalkınma Planı (2007-2013) döneminde organik tarım yapılan alanların %3 seviyelerine ulaşması hedeflenmektedir.

Özellikle AKP hükümetleri döneminde tarım girdilerinde yaşanan ve yüzde yüzleri bulan artışlar, buna karşın ürün fiyatlarının yerinde sayması, destek ve teşviklerin yetersizliği, ülke tarımında büyük bir çöküşe neden olmuştur. Türkiye 2002 yılında tarım alanında (tarım, hayvancılık, balıkçılık, ormancılık) toplam 1,8 milyar dolar ihracat gerçekleştirirken, 1,7 milyar dolar tarım ithalatı yapmıştır. 2008 yılında ise 4.2 milyar dolarlık tarım ihracatına karşılık 6.4 milyarlık tarım ithalatı gerçekleştirilmiştir. 2002 yılında tarımsal ürünler ihracatı tarımsal ürünler ithalatının 100 milyon dolar üzerindeyken, 2008 yılında tarım ithalatı tarım ihracatının 2,2 milyar

dolar üzerine çıkmıştır. Oransal olarak bakıldığında ise, 2003-2008 döneminde kümülatif bazda tarım ihracatının yüzde 133 oranında artmasına karşılık, tarım ithalatının yüzde 276 oranında arttığı görülmektedir. Tarımdaki ihracat ve ithalat arasındaki bu uçurum Türk tarımının içine sürüklendiği acı tablonun en önemli göstergelerinden biridir. Bu dönemde Türkiye, uluslararası piyasalarda ihracatçı olduğu pek çok üründe ithalatçı konumuna geçmiştir.

Genetiği ile oynanarak değiştirilen ürünlerin (GDO) sağlık açısından taşıdığı riskler bilinmektedir. Bu ürünlerin yaygınlaşmasının ülkemize özgü tohum ve ürünleri yok olma tehlikesiyle karşı karşıya bırakacaktır. Sayılan nedenlerden dolayı organik tarım giderek önem kazanmaktadır. Bu kanun teklifi ile kurulması planlanan enstitü organik tarımsal üretimin daha etkin şekilde gerçekleştirilmesini, bu ürünler hakkında araştırmalara dayalı veriler elde edilmesini, organik ürünlerde verimliliğin artırılmasına yönelik çalışmaların yapılmasını ve ürünlerin çevre ve insan sağlığı açısından hiçbir risk teşkil etmeyecek şekilde yetiştirilmesini ve tüketiciye ulaşmasını sağlayacaktır. Bu şekilde, giderek büyüyen organik ürün pazarı sayesinde tarımdan kaçışın durdurulmasında önemli bir alternatifin bilimsel olarak geliştirilmesi sağlanacaktır.

Kurulacak olan enstitü organik tarımla ilgili bilimsel çalışmalar ve uygulamalar yapacak, özel ya da tüzel kişiliklerin bu alanda yaptığı çalışmalara teknik destek verecektir. Organik tarım konusunda eğitim vererek, bu konuda yurt içi ve yurt dışında bulunan enstitü, üniversite ve sivil toplum örgütleriyle işbirliği yaparak ortak çalışmalarda bulunacaktır. Avrupa Birliği müktesebatına uyum konusunda; gıda güvenliği ve bitki sağlığı konularında çalışmalarda bulunarak, Türk çiftçisine bu alanlarda öncülük edecektir.

Bu bağlamda, ülkemizde organik tarım konusunda önemli çalışmaların yapıldığı yerlerden biri de Ankara'ya bağlı Ayaş ilçesidir. Ayaş'ta 2000 yılından itibaren organik tarıma dayalı faaliyetler hız kazanmıştır. Bu ilçemizdeki tarımsal faaliyetlerin büyük bir kısmı organik tarım sistemi ile yapılmaktadır. İlçe'nin ekonomik yapısı tarım ve hayvancılığa dayalı olup yaş meyve ve sebze yetiştiriciliği önemli bir potansiyele sahiptir. Ayrıca, Ayaş İlçesi Ankara'ya 57 km uzaklıkta olup kolay ulaşım sağlanabilecek bir konumdadır.

Bu ilçemizde kurulacak olan Organik Tarım Destekleme ve Geliştirme Enstitüsü çiftçimize her türlü teknik desteği sağlayacak, yapacağı çalışmalarla ülkemizde organik tarımın yaygınlaşmasında ve gelişmesinde önemli bir rol üstlenecektir.